

عنوان مقاله:

بررسی امکان استقرار گونه های شورپسند در اراضی فوق شور حاشیه پلایا (مطالعه موردی جنوب کویر دامغان)

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی شورورزی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

داریوش قربانیان - مربی پژوهشی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان سمنان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

شناسایی و معرفی گونه های مناسب جهت کاشت توام و یا خالص در راستای استفادهبهینه از عرصه های وسیع بیابانی، استفاده از رطوبت سطحی و عمقی خاک، افزایشبهره وری از مناطق خشک و در نهایت تقویت اکوسیستم مناطق بیابانی، می تواند گام مؤثریدر افزایش راندمان تلفیقی احیاء بیابان، تولید علوفه و حفظ اکوسیستم شکننده بیابان هاباشد. با توجه به بررسی های انجام شده گونه های *Nitraria* *schoberi*, *Tamarix* *sp**Aeluropus* *littoralis*, *Aeluropus* *lagapoides* به عنوان گونه های مقاوم به خشکیو شوری شناخته شده و توان تولید علوفه را نیز دارند. حاشیه جنوبی کویر دامغان دارایسطح آب زیرزمینی بالا و پوشش مرتعی از گونه های شورپسند است. اما شوری بسیار زیادو تغییرات آن در سطح خاک، مانع استقرار هر نوع گونه گیاهی است. بنابراین برای ایجادشرایط مناسب استقرار گونه های مذکور از رواناب فصلی کمک گرفته شد. نتایج نشان دادکه با استفاده از رواناب های فصلی امکان افزایش تنوع پوشش گیاهی و همچنین استقرارگونه های پرتولید در حاشیه مرطوب کویرهای داخلی امکان پذیر است.

کلمات کلیدی:

تولید علوفه، اراضی شور، مناطق خشک، کویر، استان سمنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135187>

